

الگوی توسعه حرفه‌ای اساتید در دانشگاه آزاد اسلامی مبتنی بر رویکرد نظریه داده بنیاد

مهشید سردارآبادی^۱، حسین مؤمنی مهموئی^۲، اسدالله زنگویی^۳، علی اکبر عجم^۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۲/۲۹

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی الگوی توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی است. این پژوهش با رویکرد کیفی و با روش داده بنیاد انجام گرفت. جامعه‌ی آماری شامل کلیه کارگزاران دخیل در توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی هستند که از طریق نمونه‌گیری هدفمند از نوع ملاک محور انتخاب شدند. داده‌ها از طریق مصاحبه‌ی نیمه‌ساختاریافته با هفده نفر از اساتید دانشگاه آزاد اسلامی و نه نفر از مدیران گروه‌های آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی جمع‌آوری شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش کدگذاری سه مرحله‌ای (کدگذاری باز، محوری و منتخب) مبتنی بر رویکرد داده بنیاد استرسوس و کوربین (۲۰۰۸) استفاده شد. برای تأمین روایی و پایایی از معیارهای لینکن و کوبا استفاده شد. نتایج پژوهش نشان‌دهنده‌ی پازدھن مفهوم محوری و پنج مقوله منتخب است که در قالب مدل پارادیمی شامل توسعه حرفه‌ای فرد گرا مبتنی بر توتالیتاریسم به عنوان پدیده مرکزی وضع موجود توسعه حرفه‌ای اساتید، چالش‌های توسعه حرفه‌ای (مشتمل بر مؤلفه‌هایی چون عدم هماهنگی عوامل توسعه حرفه‌ای، عملکرد سلیقه‌ای و کمیت‌گرایی در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای)، رویه‌ها و فرآیندهای توسعه حرفه‌ای (مشتمل بر محورهایی چون مدیریت دانش استراتژیک، توجه به شایستگی‌های دانشی و ایجاد شبکه‌های تعاملی)، بسترها شکل‌گیری وضع موجود (مشتمل بر محورهایی چون عوامل فراسازمانی، سازمانی و فردی) و پیامدهای وضع موجود (مشتمل بر مؤلفه‌های پیامدهای فرهنگی، آموزشی و مدیریتی) مورد سازماندهی قرار گرفت.

کلیدواژه‌ها: توسعه حرفه‌ای، اساتید، دانشگاه آزاد اسلامی، داده بنیاد

۱. دانشجوی دکتری مطالعات برنامه درسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تربیت حیدریه، تربیت حیدریه، ایران

۲. گروه علوم تربیتی، واحد تربیت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربیت حیدریه، ایران (نویسنده مسئول)

momeni.mahmouei@yahoo.com

۳. گروه علوم تربیتی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

۴. گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

مقدمه

امروزه، سازمان‌ها بخش عمدہ‌ای از برآورده سازی نیازهای بشری را متناسب با تحولات موجود بر عهده‌دارند. رشد علمی و تغییر و تحولات فناوری، منجر به تحول در نیازهای انسان شده است (اینگلد^۱ و همکاران، ۲۰۲۳). لذا باید به تناسب این سرعت تغییر در ارکان سازمانی نیز تغییراتی ایجاد شود. یکی از ارکان عمدہ که ضریب تأثیر بسیار بالایی بر فعالیت و کارایی سازمان‌ها دارد نیروی انسانی آن سازمان است (کیانی و رادفر، ۱۳۹۴). در سالیان اخیر، مفهوم منابع انسانی، جای خود را به سرمایه انسانی داده است و مشخص شده است که رؤیایی با چالش‌ها و مشکلات بیش از آن که نیازمند به ابزارآلات پیشرفته باشد، نیازمند به دانایی و استعداد سرمایه انسانی است (پرسو و لالی^۲، ۲۰۲۲). سرمایه انسانی، مهم‌ترین و ارزشمندترین دارایی هر سازمان بوده و برای تحقق اهداف بلندمدت سازمان از اهمیتی بسیار برخوردار است (پاتیدار و همکاران^۳، ۲۰۱۶؛ روثرول^۴، ۲۰۱۰). بهره‌مندی از سرمایه انسانی مستعد، هوشمند، شایسته و توانمند، مهم‌ترین مسئله در عرصه‌های مختلف برای عبور از چالش‌ها در هر سازمانی است (گلدا سمیت^۵، ۲۰۱۱). اما بررسی‌ها نشان می‌دهد که بسیاری از سازمان‌ها در حفظ و نگهداری افراد خود، به عنوان سرمایه‌های سازمان، تبحر و توانایی لازم را ندارند و حتی در کشورهای توسعه‌یافته نیز، هدر رفت استعداد و توانایی‌های افراد، باعث به تعویق افتادن اهداف بلندمدت سازمان شده است (گویس^۶، ۲۰۱۹). بنابراین از جمله ویژگی‌های یک سازمان اثربخش، توجه به پرورش و توانمندسازی نیروی انسانی است که بخش عمدہ‌ای از تلاش‌های سازمان را می‌تواند نتیجه‌بخش سازد (چیا^۷، ۲۰۱۷).

آموزش عالی در کشورهای جهان، سازمانی است بسیار مهم، که نه تنها تربیت نخبگان را بر عهده دارد و مبنایی را برای جامعه برخوردار از فناوری ایجاد می‌کند، بلکه از این نظر که مهم‌ترین نهاد فکری است که تأثیر بسیار گسترده‌ای بر فرهنگ، سیاست و اقتصاد دارد (هانگ و وانگ^۸، ۲۰۲۱). دانشگاه‌ها به آفرینش دانش و به خصوص ترویج آن در جوامعی که نخبگان علمی اندک‌اند، کمک می‌کنند. دانشگاه‌ها، نه تنها از طریق تألیفات خود نقش عمدہ‌ای در پیشرفت جامعه ایفا می‌کنند، بلکه با دادن مشاوره به دولت و بخش صنعت، و هم‌چنین ترویج تفکر تحلیلی و انتقادی توسط استادی، در حیات فکری جامعه نیز مشارکت می‌کنند (خواجه‌ای و همکاران، ۱۳۹۳). لذا لزوم توجه و توانمندسازی نیروی انسانی و بالاخص عوامل آموزشی آن، یعنی اعضای هیأت علمی بیش از پیش اهمیت دارد (عطافرد و سامانی، ۱۳۸۸). یکی از روش‌های مؤثر در پرورش و حمایت از استادی و اعضای هیأت علمی در دانشگاه، توجه به توسعه حرفه‌ای ایشان است (استپ، روبرتز و کاتز^۹، ۲۰۱۲).

توسعه حرفه‌ای اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کلید ارتقای کیفیت آموزش عالی است (اینگلد و همکاران، ۲۰۲۳). دانشگاه‌ها برای اینکه بتوانند در سه حیطه آموزش، پژوهش و عرضه خدمات موفق باشند؛ باید به تقویت توانمندی‌های اعضای هیأت علمی توجه کنند. تقویت این توانمندی‌ها از طریق توسعه حرفه‌ای آنان محقق می‌شود

1 Ingaldi

2 Perusso & Leal

3 Patidar et al

4 Rothwell

5 Gold Smith

6 Groves

7 Chia

8 Huang & Wang

9 Estep, Roberts & Carter

(رحمی و همکاران، ۱۳۹۸). از توسعه حرفه‌ای هیأت علمی تعاریف مختلفی توسط صاحب نظران ارائه شده است. به اعتقاد کوکرل^۱ (۲۰۱۲) توسعه حرفه‌ای هیأت علمی به آن دسته از مهارت‌ها و دانشی اشاره می‌کند که درنتیجه پیشرفت فردی و حرفه‌ای حاصل می‌گردد. نتایج توسعه حرفه‌ای هیأت علمی نیز در بهبود دانش عضو هیأت علمی، ارتقای تدریس وی و همچنین نتایج یادگیری دانشجویان منعکس می‌گردد. ردمن^۲ (۲۰۱۲) توسعه حرفه‌ای هیأت علمی را به عنوان «هر برنامه سازماندهی شده، رسمی یا غیررسمی که تلاش دارد به اعضای هیأت علمی در بهبود کیفیت تدریس کمک کند» تعریف می‌کند. چان^۳ (۲۰۲۱) توسعه حرفه‌ای هیأت علمی را یادگیری مستمر اعضا به عنوان افرادی حرفه‌ای می‌داند. اما به طور خلاصه توسعه حرفه‌ای اعضای هیأت علمی و اساتید دانشگاه را می‌توان فرآیند رشد و ارتقا جامع و چندجانبه ایشان در زمینه‌های آموزشی، پژوهشی، خدمات تخصصی، فردی و سازمانی دانست که به کمک یادگیری‌های رسمی و غیررسمی حاصل می‌شود. از طرفی توسعه حرفه‌ای اعضای هیأت علمی در دانشگاه باید با توجه به اقتضایات و ویژگی‌های محیطی سازمان صورت پذیرد چراکه هدف از توسعه حرفه‌ای، بهبود مهارت‌های مختلف اساتید در محیط دانشگاهی است. به عبارت دیگر توسعه حرفه‌ای حاصل و پیامد برنامه درسی در محیط کار شناخته می‌شود و بدون توجه به آن امکان‌پذیر نیست (معتمدی و موسوی، ۱۳۹۸). بررسی پیشینه پژوهشی نشان دهنده این مهم است که وضعیت توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه به ویژه دانشگاه آزاد اسلامی در وضعیت مناسب نیست.

پورکریمی و رمضان‌پور (۱۳۹۸) در پژوهش خود به بررسی الگوی توسعه حرفه‌ای اعضای هیئت علمی آموزش الکترونیک کشور پرداختند نتایج نشان داد برای توسعه اعضای هیأت علمی آموزش الکترونیک باید به ۵ بعد اصلی: بعد توسعه دانش (با ۴ بعد)، توسعه مهارت (با ۳ بعد)، توسعه توانایی (با ۲ بعد)، توسعه نگرش (با ۳ بعد) و توسعه ویژگی‌ها (با ۳ بعد) توجه نمود.

کرمی‌نژاد و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهش خود با عنوان "تجارب زیسته اعضای هیئت علمی دانشگاه از توسعه حرفه‌ای مبتنی بر مهارت‌های نرم آموزشی در دانشگاه آزاد اسلامی" به این نتیجه رسیدند که وضعیت توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی در وضعیت مناسبی قرار ندارد همچنین مهارت‌های مختلف چون مهارت‌های رهبری، مهارت‌های توسعه فردی، مهارت‌های خلاقیت و حل مسئله، مهارت‌های ارتباطی در زمینه اساتید مد نظر قرار گیرد.

صادقی تبار و همکاران (۱۴۰۱) در پژوهش خود به طراحی الگویی برای خود توسعه‌ای اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها به این نتیجه رسیدند که بعد تمایل به خود توسعه‌ای برنامه ریزی خود توسعه‌ای حرفه‌ای اقدام و اجرا خود توسعه‌ای حرفه‌ای عوامل فردی، فناوری و مجازی، سازمانی، بین‌المللی و محیطی دیگر بعد شناسایی شده مدل بودند.

چنانچه در خلاصه تعریف مسئله بیان شده؛ وضعیت موجود نشان دهنده ضعف‌ها و چالش‌هایی در الگوها و فرآیندهای موجود توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه است. نکته مهم این است که تاکنون پژوهشی به بررسی برنامه‌ها و وضعیت موجود توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد نپرداخته است. توجه به ابعاد گوناگون توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی از دیدگاه تمام ذی نفعان اصلی و کارگزاران دخیل در برنامه با در نظر گرفتن بافت دانشگاه آزاد اسلامی و زمینه اجرایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. لذا این پژوهش بر آن است با در نظر گرفتن واقعیت‌های اجرایی برنامه‌های توسعه حرفه‌ای

¹ Cockrell

² Redmon

³ Chan

اساتید در بافت و بستر دانشگاه آزاد اسلامی، با توجه به دیدگاه کارگزاران اصلی؛ الگوی حاکم بر توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی را شناسایی و صورت‌بندی کنند. بنابراین هدف اصلی پاسخ به این سؤال پژوهش است که فعالیت‌های جاری توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی دارای چه الگوی است؟

روش شناسی پژوهش

از آنجایی که هدف پژوهش بررسی الگوی توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی بود، از این رو پژوهش حاضر از نظر رویکرد جزو تحقیقات کیفی و از لحاظ روش، مبتنی بر مطالعات داده بنیاد می‌باشد. در این پژوهش از رویکرد چارمز (۲۰۰۶) برای نظریه داده بنیاد استفاده شده است. جامعه مورد مطالعه این پژوهش کلیه کارگزاران اصلی دخیل در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی (اساتید و مدیران گروه‌های آموزشی) بودند. که از طریق نمونه‌گیری هدفمند، از نوع ملاک محور، نمونه‌ی مورد نظر انتخاب و نمونه‌گیری تا رسیدن به حد اشباع نظری داده‌ها ادامه یافت. از این رو مشارکت کنندگان در پژوهش شامل ۱۷ نفر از اساتید دانشگاه آزاد اسلامی (ملاک و مردم حداقل مرتبه استادیار، از گروه‌های علوم تربیتی، علوم پایه، کشاورزی، زبان و ادبیات فارسی و الهیات)، ۹ نفر از مدیران گروه‌های آموزشی (ملاک ورود، حداقل دو سال مدیریت در گروه آموزشی و حداقل مرتبه علمی دانشیار)، بودند. جهت محramانه ماندن هر کدام از شرکت کنندگان در مراحل پژوهش و رعایت اخلاق پژوهشی به هر کدام از آن‌ها یک کد اختصاص داده شد. ابزار گردآوری داده‌ها در این تحقیق، مصاحبه نیمه ساختاریافته می‌باشد. فرایند تحلیل داده‌های حاصل از متن مصاحبه‌ها نیز با توجه به اهمیت آن در رویکرد نظریه داده بنیاد، همزمان با جمع‌آوری داده‌ها طی سه مرحله: (الف) کدگذاری باز؛ (ب) کدگذاری محوری و (ج) کدگذاری انتخابی انجام شد. برای تأمین روایی و پایایی از روش گوبا و لینکلن^۱ استفاده شد. آنها چهار معیار «قابلیت اعتبار^۲، قابلیت انتقال^۳، قابلیت اتکا^۴ و قابلیت تأیید^۵» را به منظور ارزیابی دقت علمی پژوهش بر شمردند (دانایی‌فرد و همکاران، ۱۳۹۶). در زمینه‌ی قابلیت اعتبار، از روش کنترل اعضاء شرکت کننده استفاده شد. در زمینه‌ی قابلیت انتقال، یافته‌ها در اختیار متخصصین قرار داده شد. در زمینه‌ی قابلیت اتکا (قابلیت اطمینان)، از روش توافقی بین کدگذاران استفاده شد و در زمینه‌ی قابلیت تأیید مرور و بازخورد همتایان بکار برده شد.

یافته‌ها

در این بخش از پژوهش به بررسی وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی پرداخته می‌شود. با توجه به روش شناسی متناسب با این بخش از روش نظریه برخاسته از زمینه استفاده شده است. محققان برای دستیابی به نظریه برآمده از خصوصیات واقعی وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی با اطلاع‌رسان‌های کلیدی که تماس نظری و عملی ممتدی با موضوع پژوهش داشتند، گفتگو کردند و کوشیدند تا در ساختار درونی ارزش‌ها، نگرش‌ها و تجارب آن‌ها تعمق کنند. به این صورت که داده‌های اولیه از مصاحبه‌ها به صورت سطر به سطر موردنبررسی قرار داده شد و سپس کدهای ابتدایی شناسایی گردید و برای آن‌ها برچسب‌های مفهومی در نظر گرفته شد. این روند مصاحبه ادامه پیدا کرد و پس از آن با توجه به اینکه کدهای بسیاری در حال تکرار شدن بود، سطرها به عنوان محور اصلی تحلیل موردنبررسی

^۱ Guba & Lincoln

^۲. Credibility

^۳ Transferability

^۴ Dependability

^۵ Conformability

قرار داده شدند و مفاهیم تازه‌ای که در یک سطر به دست می‌آمد، به عنوان یک کد جدید ثبت می‌شد. برای این کار الگوی داده بنیاد با رویکرد ساخت گرایانه چارمز (۲۰۰۶) بکار گرفته شد. بر اساس الگوی چارمز، بر اساس مشابهات، ارتباط مفهومی و ویژگی‌های مشترک کدهای باز، کافونی و نظری (طبقه‌ای از مفاهیم) مشخص شدند. در ادامه یافته‌های پژوهشی بر مبنای این الگو ارائه می‌گردد. بنابراین یافته‌ها به ترتیب روش، ارائه شده است.

پدیده مرکزی توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی

برای دستیابی به پدیده مرکزی توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی، محقق با مقایسه و طبقه‌بندی مجدد به تغییر، تکمیل، ترکیب و توسعه مقوله‌ها به صورت مستمر پرداخت. در پژوهش حاضر مرکز نقل الگوی جاری توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی "توسعه حرفه‌ای فردگرا مبتنی بر توتالیتاریسم آموزشی" استخراج گردید. این پدیده همان‌گونه که از کدهای باز مفهوم می‌شود بر عدم توجه به رویکرد توانمندسازی جمعی و یکسان‌سازی جریان آموزش و توسعه حرفه‌ای اساتید توجه دارد که در سه محور عدم تجانس بین ارکان و عناصر توسعه حرفه‌ای اساتید، ضعف جامعیت در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای اساتید، توسعه حرفه‌ای فردگرا و ایزوله سازی شده سازماندهی شد. نتایج در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱: محورهای وضعیت موجود توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی

کد نظری	کد کافونی	کدباز
	عدم تجانس بین ارکان و عناصر توسعه حرفه‌ای اساتید	عدم هماهنگی میان توسعه حرفه‌ای و ابعاد آن با شرایط واقعی نیازهای جامعه دانشگاهی (استاد، ۲ و ۱۱)
		طراحی یکسان شرایط توسعه حرفه‌ای اساتید بدون توجه به تفاوت‌های ماهوی بومی و ماهیتی رشته‌ها (مدیرگروه، ۷ و استاد، ۵).
		توجه آموزش عالی به توسعه حرفه‌ای در ابعاد پایین و جزئی (استاد، ۴).
		عدم توازن بین کاربست و کاربردی سازی آموخته‌ها در کنار توجه به گسترش لبه‌های دانش نظری (استاد، ۹ و ۱۵)
		عدم توجه به برنامه درسی پنهان در توسعه حرفه‌ای و طراحی‌های مرتبط بر آن (استاد، ۶ و ۱۳)
		بی توجهی به عوامل مؤثر و مجری برنامه‌های توسعه حرفه‌ای در طراحی برنامه‌های آن (مدیرگروه، ۴ و استاد، ۱)
	ضعف جامعیت در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای اساتید	عدم توجه به نیازسنجی و آسیب‌شناسی‌های مستمر نظام تدوین صلاحیت حرفه‌ای اساتید (مدیرگروه، ۵ و استاد، ۱۴)
		ناظرات ضعیف بر جریان توسعه حرفه‌ای و پرورش صلاحیت‌های حرفه‌ای (استاد، ۳ و ۸)
		مححدود کردن توسعه حرفه‌ای به پژوهش‌ها و محصولات پژوهشی (استاد، ۱۲ و مدیرگروه، ۳).
		تلقی از توسعه حرفه‌ای به عنوان وسیله برای سنجش و عدم توجه به رویکرد بازخوری و جبرانی آن (اساتید، ۳، ۱۰ و مدیرگروه، ۶).
		توجه گسترده به ابعاد شناختی در توسعه حرفه‌ای و کم توجهی به سایر ابعاد (اساتید، ۷ و مدیرگروه، ۱۲) (۲)
	توسعه حرفه‌ای فردگرا و ایزوله سازی شده	عدم توجه به ایجاد بسترها تعاملی و ارتباطی مبتنی بر هم‌افزایی در میان اساتید حیطه‌های تخصصی (اساتید، ۲ و ۹).
		فردی شدن رقابت‌های درون‌گروهی در حوزه توسعه حرفه‌ای توسط اساتید (مدیرگروه، ۸)
		عدم توجه به توانایی‌های تعاملی و ارتباطی در تدوین صلاحیت‌های حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد (اساتید، ۱۱ و مدیرگروه، ۶).

		عدم وزن دهنی به فعالیت‌های صلاحیت حرفه‌ای مبتنی بر مشارکت و ارتقا همیارانه در میان اساتید (اساتید، ۱۳، ۴ و مدیران گروه، ۱ و ۹).
		محدودسازی توسعه حرفه‌ای اساتید و ارتقا آن به مهارت‌های فردی و کم توجهی به مهارت‌های بین فردی (اساتید، ۱ و ۱۰).

عدم تجانس بین ارکان و عناصر توسعه حرفه‌ای اساتید: تجانس و هماهنگی ارکان توسعه حرفه‌ای اساتید و توجه به تدوین نظام توسعه حرفه‌ای به عنوان عاملی مهم در پیشرفت حرفه‌ای در قالب کد کانونی در مصاحبه‌های به عمل آمده پیرامون توسعه حرفه‌ای اساتید مدنظر قرار گرفت. در این زمینه در ادامه به نمونه‌ای از بیانات مشارکت کنندگان اشاره می‌شود:

"توسعه حرفه‌ای و ملاک هاش بیشتر من استاد را به سمت مقاله‌نویسی سوق می‌دهند و گاهای این پژوهش‌های انجام شده با واقعیت‌های پیرامونی جامعه هم همخوانی ندارند و فقط صرف انجام پژوهش برای پرکردن رزومه و ارتقا است و همخوانی چنانی هم با نیازهای جامعه تخصصی ندارد." (استاد، ۴).

ضعف جامعیت در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای اساتید: به عقیده مشارکت کنندگان برای این که اساتید بتوانند به ارتقا حرفه‌ای کارآمد دست پیدا کنند، توجه به بخش‌های مختلف توسعه حرفه‌ای باید به اولویت نظام آموزش عالی تبدیل شود. طبق دیدگاه مشارکت کنندگان در پژوهش عدم توجه به نیازمنجی و آسیب‌شناسی‌های مستمر نظام تدوین صلاحیت حرفه‌ای اساتید، نظارت ضعیف بر جریان توسعه حرفه‌ای و پرورش صلاحیت‌های حرفه‌ای، محدود کردن توسعه حرفه‌ای به پژوهش‌ها و محصولات پژوهشی، تلقی از توسعه حرفه‌ای به عنوان وسیله برای سنجش و عدم توجه به رویکرد بازخوری و جبرانی آن، توجه گسترده به ابعاد شناختی در توسعه حرفه‌ای و کم توجهی به سایر ابعاد از جمله کدهای باز محور مذکور هستند.

توسعه حرفه‌ای فردگرا و ایزوله سازی شده: به عقیده مشارکت کنندگان در پژوهش، برنامه‌های توسعه حرفه‌ای اساتید بیشتر متمرکز بر ابعاد فردی است و کمتر مهارت‌ها و ویژگی‌های شبکه‌ای را مدنظر قرار داده است. در این زمینه یکی از محورهای توسعه حرفه‌ای اساتید، بر اساس دیدگاه مشارکت کنندگان، توسعه حرفه‌ای فردگرا و ایزوله سازی شده است؛ در این زمینه شاخص‌هایی چون عدم توجه به ایجاد بسترهای تعاملی و ارتباطی مبتنی بر هم‌افزایی در میان اساتید حیطه‌های تخصصی، فردی شدن رقابت‌های درون‌گروهی در حوزه توسعه حرفه‌ای توسط اساتید، عدم توجه به توانایی‌های تعاملی و ارتباطی در تدوین صلاحیت‌های حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد، عدم وزن دهنی به فعالیت‌های صلاحیت حرفه‌ای مبتنی بر مشارکت و ارتقا همیارانه در میان اساتید، محدودسازی توسعه حرفه‌ای اساتید و ارتقا آن به مهارت‌های فردی و کم توجهی به مهارت‌های بین فردی احصا گردید.

چالش‌های وضعیت موجود توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی

برنامه توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی با توجه به دیدگاه مشارکت کنندگان و بر مبنای الگوی چارمز (۲۰۰۶) دارای چالش‌هایی است که بیان آن در وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای اساتید مدنظر است. نتایج در جدول شماره ۲ گزارش شده است.

جدول ۲: چالش‌های وضعیت موجود توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی

نمونه بیانات مشارکت کنندگان (کدباز)	کد منتخب	کد محوری
-------------------------------------	----------	----------

دسترسی و معرفی برنامه های توسعه حرفه ای	عدم همراهی و مشارکت عوامل توسعه حرفه ای اساتید	عدم استفاده از ظرفیت های پنهان دانشگاه در اجرای طرح های توسعه حرفه ای کارآمد (مدیر گروه، ۲ و استاد، ۳).
		عدم توجه به نظرات و پیشنهادات دست‌اندرکاران اجرایی توسعه حرفه ای در برنامه ریزی طرح (اساتید، ۵ و ۱۶).
		کم توجهی اساتید نسبت به دوره های آموزشی و ارتقا محور در راستای توسعه حرفه ای (اساتید، ۲ و مدیر گروه، ۵).
		عدم توجه و تدوین رویکردهای صحیح در ارزشیابی از طرح های توسعه حرفه ای (اساتید، ۴ و ۱۷ و مدیر گروه، ۹).
		بی توجهی به ابعاد فرهنگی و مشارکت سایر نهادهای فرهنگی در توسعه حرفه ای (اساتید، ۱۵ و مدیران گروه، ۴ و ۷).
	عملکرد سلیقه ای در طراحی و اجرای برنامه های توسعه حرفه ای	ضعف در برنامه ریزی و زمان بندی طرح های توسعه حرفه ای اساتید (اساتید، ۱۶ و مدیر گروه، ۱).
		افراط در واسپاری مسئولیتی به واحدهای تابعه دانشگاه آزاد در برنامه ریزی توسعه حرفه ای اساتید (اساتید، ۶ و ۱۷).
		عدم توجه مدیران و اتحادهای دانشگاه آزاد به رویکردهای جدید و بروز توسعه حرفه ای و طرح های کارآمد (اساتید، ۸، ۱۲ و مدیر گروه، ۳ و ۸).
		عدم اتسجام در برنامه های توسعه حرفه ای و تفاوت رویکردهای درون دانشگاهی و بین دانشگاهی (مدیر گروه، ۵).
	کمیت گرایی در برنامه های توسعه حرفه ای	توجه و تأکید افراطی به نتایج طرح های توسعه حرفه ای و دوری از واقعیت های اجرایی (اساتید، ۹ و مدیر گروه، ۴).
		تأکید بر تعداد مقالات و طرح ها و موارد امتیاز آور در توسعه حرفه ای و کم توجهی به داوری کیفی آن (اساتید، ۶ و ۱۰).
		توجه به ساعت و میزان مشارکت در برنامه های توسعه حرفه ای اساتید و عدم توجه به سنچش ماهیت و میزان تأثیر اساتید در آن (اساتید، ۷ و ۱۳).
		توجه به برگزاری دوره های توسعه حرفه ای با حداقل امکانات و کیفیت های آموزشی قابل قبول (مدیران گروه، ۶ و ۸).

تحلیل و بررسی بیانات مشارکت کنندگان نشان داد که چالش های وضعیت موجود توسعه حرفه ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی شامل عدم همراهی و مشارکت عوامل توسعه حرفه ای اساتید، عملکرد سلیقه ای در طراحی و اجرای برنامه های توسعه حرفه ای، کمیت گرایی در برنامه های توسعه حرفه ای است.

عدم همراهی و مشارکت عوامل توسعه حرفه ای اساتید: توسعه حرفه ای اساتید دانشگاه به عنوان زمینه ای اثربخش در ارتقا کیفیت نظام آموزشی، به همراهی و مشارکت ارکان وابسته احتیاج دارد. در همین راستا مشارکت کنندگان در پژوهش با اشاره به این موضوع، شاخص هایی چون عدم استفاده از ظرفیت های پنهان دانشگاه در اجرای طرح های توسعه حرفه ای کارآمد و عدم توجه به نظرات و پیشنهادات دست‌اندرکاران اجرایی توسعه حرفه ای در برنامه ریزی طرح را عنوان کردند. در ادامه به نمونه ای از نقل قول های مرتبط با این بخش اشاره می شود:

استاد (۱) در این زمینه بیان داشت: "همکاری با تشکلهای قانونمند دانشجویی، اعضای هیئت علمی، طلاب و نهادهای فرهنگی به عنوان ارکان مؤثر در طراحی و اجرای برنامه های توسعه حرفه ای برای اجرای مؤثر برنامه ها حیاتی و ضروریه، ولی دانشگاه ها کمتر توجهی به این امر دارند و بیشتر خودشون به شکل انزواطلبانه ای کارها را در این زمینه پیش می بینند."

عملکرد سلیقه‌ای در طراحی و اجرای برنامه‌های توسعه حرفه‌ای: به اذعان مشارکت کنندگان در پژوهش، از جمله چالش‌های توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی که باعث شده است، اساتید چهار سردر گمی و گاها بی‌توجهی به ابعاد توسعه حرفه‌ای گردند، عملکرد سلیقه‌ای و بدور از انسجام در زمینه توسعه حرفه‌ای توسط دانشگاه‌های مختلف است. ذیل این محور، ضعف در برنامه‌ریزی و زمان‌بندی طرح‌های توسعه حرفه‌ای اساتید، افراط در واسپاری مسئولیتی به واحدهای تابعه دانشگاه آزاد در برنامه‌ریزی توسعه حرفه‌ای اساتید، عدم توجه مدیران واحدهای دانشگاه آزاد به رویکردهای جدید و بروز توسعه حرفه‌ای و طرح‌های کارآمد، عدم انسجام در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای و تفاوت رویکردهای درون دانشگاهی و بین دانشگاهی احصا گردید.

کمیت گرایی در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای: کد کانونی دیگر که به‌وسیله بررسی مصاحبه‌های مشارکت کنندگان به دست آمد، کمیت گرایی در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای بود. این محور مشتمل بر توجه و تأکید افراطی به نتایج طرح‌های توسعه حرفه‌ای و دوری از واقعیت‌های اجرایی، تأکید بر تعداد مقالات و طرح‌ها و موارد امتیازآور در توسعه حرفه‌ای و کم توجهی به داوری کیفی آن، توجه به ساعت و میزان مشارکت در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای اساتید و عدم توجه به سنجش ماهیت و میزان تأثیر اساتید در آن، توجه به برگزاری دوره‌های توسعه حرفه‌ای با حداقل امکانات و کیفیت‌های آموزشی قابل قبول بود، در این زمینه به عنوان نمونه استاد (۱) بیان داشت:

ما الان چندین ساله که در نظام آموزش عالی برنامه‌های ضمن خدمت و ساعت‌ضمن خدمت فراوانی را داریم حالا باید بینیم مشکل کار کجاست که اهداف محقق نشده، در زمینه توسعه حرفه‌ای هم بهتره که آسیب‌شناسی صورت بگیره و ریشه‌یابی بشه که چجوریه که بعد از این همه سنجش و شمارش مقالات و کتب و فعالیت‌ها هنوز توسعه حرفه‌ای ما کارآمد نشده؟ به نظر من مشکل عمده کار همین شمارش هست!

رویه‌ها و فرایندها

توسعه حرفه‌ای اساتید در شرایط فعلی مبتنی بر رویه‌ها و فرایندهایی است که مشارکت کنندگان در پژوهش به آن توجه ویژه داشتند. در پژوهش حاضر تحلیل مصاحبه‌ها نشان‌دهنده سه راهبرد شامل مدیریت دانش استراتژیک در توسعه حرفه‌ای، توجه به شایستگی‌های دانشی در توسعه حرفه‌ای، ایجاد شبکه‌های تعاملی صلاحیت حرفه‌ای است. نتایج حاصل از تحلیل این بخش از پژوهش در جدول ۳ گزارش شده است.

جدول ۳: رویه‌های موجود توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی

کد نظری	کد کانونی	نمونه بیانات مشارکت کنندگان (کدباز)
	مدیریت دانش استراتژیک در توسعه حرفه‌ای	توجه به جنبه‌های بدیع حرفه‌ای همچون خلاقیت‌های آموزشی و پژوهشی در آینه‌های ارتقا اساتید (استاد، ۱۱)
		تأکید بر انتشار دانش و دانش ترویجی در آینه‌های ارتقا و توسعه حرفه‌ای اساتید (استاد، ۱ و مدیر گروه، ۳)
		آموزش مهارت‌های شغلی مرتبط با آموزش و پژوهش در دوره‌های توسعه حرفه‌ای (مدیر گروه، ۷)
		توجه به میزان توانمندی اساتید در ارزیابی فرایندها و فعالیت‌های حرفه‌ای به کمک مولفه‌های قضاؤی (استاد، ۱۵)
	توجه به شایستگی‌های دانشی در توسعه حرفه‌ای	پررنگ بودن نقش صلاحیت‌های دانشی در ارتقا حرفه‌ای اساتید (استاد، ۹ و مدیر گروه، ۵)
		تعیین نیازهای آموزشی دوره‌های توسعه حرفه‌ای اساتید مبتنی بر دانش و فرایندهای دانشی (استاد، ۱۳ و مدیر گروه، ۲).
		تسهیل و حمایت از ارتقا دانش و جایگاه مبتنی بر ارزش‌های فکری (استاد، ۱۴ و مدیر گروه، ۷).

		توجه به بروز آوری اطلاعات و دانش حرفه‌ای در آین نامه‌های ارتفا و توسعه حرفه‌ای (اساتید، ۱ و ۱۶).
		فرآهم‌سازی امکانات موردنیاز و پشتیبانی‌های لازم در راستای تخصص محوری در زمینه‌های تخصصی (اساتید، ۵ و ۱۷).
ایجاد شبکه‌های تعاملی صلاحیت حرفه‌ای		توجه به بسترها و ارتباطی مبتنی بر هم‌افزایی در میان اساتید (اساتید، ۲، ۹).
		همکاری سایر سازمان‌ها و نهادها در راستای تقویت توسعه حرفه‌ای اساتید (مدیر گروه، ۱)
		توجه به توانایی‌های تعاملی و ارتباطی در تدوین صلاحیت‌های حرفه‌ای اساتید (اساتید، ۱۲ و مدیر گروه، ۴)
		مشارکت انجمن‌های تخصصی رشته در بالندگی و توسعه حرفه‌ای تخصصی اساتید (اساتید، ۳ و مدیر گروه، ۵).

تحلیل مصاحبه‌ها و دیدگاه‌های مشارکت کنندگان در پژوهش نشان می‌دهد راهبردهای توسعه صلاحیت حرفه‌ای اساتید را می‌توان در سه کد کانونی مذکور سازمان داد که در ادامه به تشریح هر کدام از این راهبردها خواهیم پرداخت:

مدیریت دانش استراتژیک در توسعه حرفه‌ای: از جمله رؤیه‌های موجود در زمینه توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی، طبق برداشت از مصاحبه‌های به عمل آمده، مدیریت دانش استراتژیک در توسعه حرفه‌ای است؛ که مشتمل بر مؤلفه‌های توجه به جنبه‌های بدیع حرفه‌ای همچون خلاقیت‌های آموزشی و پژوهشی در آین نامه‌های ارتفا اساتید، تأکید بر انتشار دانش و دانش ترویجی در آین نامه ارتفا و توسعه حرفه‌ای اساتید، آموزش مهارت‌های شغلی مرتبط با آموزش و پژوهش در دوره‌های توسعه حرفه‌ای، توجه به میزان توانمندی اساتید در ارزیابی فرایندها و فعالیت‌های حرفه‌ای به کمک مؤلفه‌های قضاوتی بودند در این زمینه به عنوان نمونه، استاد (۵) بیان داشت:

"خلاقیت و نوآوری در توسعه حرفه‌ای به خوبی داره جای خودش باز می‌کنه و می‌بینیم که اساتید و برنامه ریزان در آین های توسعه حرفه‌ای و ارتفا به این مهم توجه نشون دادن و کم کم داره توسعه حرفه‌ای اساتید به سمتی میره که استاد بتونه نقش مهم و بدیعی در حوزه خودش ایفا کنه."

توجه به شایستگی‌های دانشی در توسعه حرفه‌ای: تحلیل نظرات مشارکت کنندگان در پژوهش نشان‌دهنده این نکته است که توجه به دانش و گسترش لبه‌های دانش در توسعه حرفه‌ای اساتید مدنظر بوده است، این مهم از جمله هایی دارای مزایا و معایب است که در مصاحبه‌های صورت گرفته نیز بیان شد. در این‌باره به بیان نقل قول نمونه‌ای از بیانات مشارکت کنندگان در پژوهش بسنده می‌کنیم.

استاد (۷) بیان داشت: "در بحث از توسعه حرفه‌ای همیشه میزان آشنایی و دانش تخصصی مدنظر بوده است. این از یه جنبه‌هایی خوبه و از یه جنبه‌هایی هم بدله چون که فقط دانش و برجسته کردن دانش و معلومات در توسعه حرفه‌ای باعث میشه ما یک استاد تک بعدی یا توسعه حرفه‌ای معیوب داشته باشیم."

ایجاد شبکه‌های تعاملی صلاحیت حرفه‌ای: از دیگر رؤیه‌های موجود که هم در بحث رویه‌ای و هم راهبردی مدنظر قرار داشت، موضوع، شبکه‌سازی و تعامل است. شبکه‌سازی باعث می‌شود بتوانیم از ظرفیت افراد مختلف، دانش و تجربه آن‌ها استفاده بهینه بیریم. ذیل این شاخص کدهای توجه به بسترها و ارتباطی مبتنی بر هم‌افزایی در میان اساتید، همکاری سایر سازمان‌ها و نهادها در راستای تقویت توسعه حرفه‌ای اساتید، توجه به توانایی‌های تعاملی و ارتباطی در تدوین صلاحیت‌های حرفه‌ای اساتید، مشارکت انجمن‌های تخصصی رشته در بالندگی و توسعه حرفه‌ای تخصصی اساتید احصا گردید. در این‌باره استاد (۴) بیان داشت: "توانایی‌های تعاملی و ارتباطی اساتید الان در بحث توسعه حرفه‌ای و ارتفا

مد نظر است و در آینه نامه هم به آن توجه می‌شود ولی این توجه کم رنگ و به شکلی نیست که استاد را به این فکر بندازد
که برای تعامل برنامه‌های حرفه‌ای و مدنونی بچینه.

بسترها و زمینه‌های شکل‌گیری وضع موجود توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد اسلامی
بسترها شکل‌گیری وضع موجود توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد اسلامی به زمینه‌های اشاره دارد که باعث شکل‌گیری وضع موجود شده‌اند. نتایج این بخش در جدول شماره ۴ گزارش شده است. در این بخش با توجه به دیدگاه مصاحبه‌شوندگان بسترها شکل‌گیری وضع موجود ارائه گردید.

جدول ۴: ریشه‌ها و بسترها شکل‌گیری وضع موجود توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد اسلامی

کد نظری	کد کانونی	کدباز
نمایندگی و پژوهشی شکل‌گیری وضع موجود	فرا سازمانی	عدم توجه به مشارکت ذی‌نفعان توسعه حرفه‌ای استاد در سطح گستره و فرا سازمانی (استاد، ۳ و ۱۴)
		ضعف فرهنگ یادگیری و ارتقا فردی در جامعه (استاد، ۸ و مدیر گروه، ۵)
		ضعف ارتباط مدیران واحدهای تابعه دانشگاه آزاد با مراکز تحقیقاتی، آموزشی و پژوهشی و سازمان‌های مردم نهاد (NGO) در راستای تقویت بسترها توسعه حرفه‌ای استاد (استاد، ۱۱)
		عدم تخصیص بودجه و امکانات کافی به توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد در سطح وزارتی (استاد، ۴)
	سازمانی	غفلت از فرهنگ یادگیری مشارکتی و همیارانه در میان استاد دانشگاه آزاد اسلامی (استاد، ۱۵)
		کم توجهی به اتو کراسی و ادھو کراسی در زمینه توسعه حرفه‌ای استاد و بسندگی به بروکراسی ماشینی (استاد، ۱۷ و مدیر گروه، ۴)
		غفلت از به کار گیری تنوع شغلی و چرخش شغلی مؤثر بر مبنای میزان توجه به توسعه حرفه‌ای از سوی استاد (استاد، ۱)
		تغییر ساختار سازمانی توسعه حرفه‌ای استاد از حالت سلیمانی به نیمه‌متصرک (مدیر گروه، ۶)
	فردی	بی‌انگیزگی و وجود رخوت آکادمیک در میان استاد (مدیر گروه، ۲ و استاد، ۱۰ و ۱۵)
		بی‌توجهی به خود مدیریتی و خود راهبردی در جریان ارتقا فردی و توسعه حرفه‌ای استاد (استاد، ۹)
		ضعف تعلق و تعهد حرفه‌ای نسبت به جامعه دانشگاهی و به روز آوری و ارتقا فردی (مدیر گروه، ۲)
		نامیدی و یاس نسبت به آینده حرفه‌ای و شخصی در میان استاد دانشگاه آزاد (استاد، ۷ و ۱۱ و مدیر گروه، ۸)

تحلیل مصاحبه‌ها و دیدگاه‌های مشارکت کنندگان در پژوهش نشان می‌دهد که مشارکت کنندگان در پژوهش ریشه‌ها و بسترها وضعیت موجود توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد را در سه بخش مجزا بیان داشتند که در ادامه به تفکیک، بررسی می‌شود.

بسترها فرا سازمانی: بسترها فرا سازمانی در پژوهش به عوامل و مولفه‌های اشاره دارد که بیرون از چارچوب آموزش عالی و به طور خاص دانشگاه آزاد و حوزه مرتبط بوده‌اند و بر شرایط فعلی صلاحیت حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد اسلامی تاثیرگذاشته‌اند. ذیل این کد، مولفه‌های عدم توجه به مشارکت ذی‌نفعان توسعه حرفه‌ای استاد در سطح گستره و فرا سازمانی، ضعف فرهنگ یادگیری و ارتقا فردی در جامعه، ضعف ارتباط مدیران واحدهای تابعه دانشگاه آزاد با مراکز تحقیقاتی، آموزشی و پژوهشی و سازمان‌های مردم نهاد (NGO) در راستای تقویت بسترها توسعه حرفه‌ای استاد، عدم تخصیص بودجه و امکانات کافی به توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد در سطح وزارتی احصا شدند.

بسترها سازمانی: بسترها و ریشه‌های سازمانی با اشاره به عوامل درون‌سازمانی، وضعیت موجود صلاحیت حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد اسلامی را متأثر از عواملی همچون غفلت از فرهنگ یادگیری مشارکتی و همیارانه در میان استاد دانشگاه آزاد اسلامی، کم توجهی به اتو کراسی و ادھو کراسی در زمینه توسعه حرفه‌ای استاد و بسندگی به بروکراسی ماشینی،

غفلت از به کارگیری تنوع شغلی و چرخش شغلی مؤثر بر مبنای میزان توجه به توسعه حرفه‌ای از سوی اساتید، تغییر ساختار سازمانی توسعه حرفه‌ای اساتید از حالت سلیقه‌ای به نیمه‌متمر کز می‌داند. به عقیده مشارکت کنندگان در پژوهش، این مهم به عنوان ریشه اصلی می‌تواند در خدمت توسعه حرفه‌ای اساتید نیز قرار گیرد.

بسترها و ریشه‌های فردی: اساتید و خصلت‌های فردی ایشان به خودی خود یکی از عمدۀ دلایل وضعیت موجود صلاحیت حرفه‌ای هستند و در این زمینه نقش پررنگی دارند. به عقیده مشارکت کنندگان هرچقدر که نقش نهادهای سازمانی و بیرونی بر جسته باشد به اندازه نقش خود اساتید تأثیرگذار نیست. در این زمینه مؤلفه‌هایی همچون بی‌انگیزگی و وجود رخوت آکادمیک در میان اساتید، بی‌توجهی به خود مدیریتی و خود راهبری در جریان ارتقا فردی و توسعه حرفه‌ای اساتید، ضعف تعلق و تعهد حرفه‌ای نسبت به جامعه دانشگاهی و به روزآوری و ارتقا فردی، نامیدی و یاس نسبت به آینده حرفه‌ای و شخصی در میان اساتید دانشگاه آزاد قرار داشت.

پیامدهای وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی

پیامدها به معنای نتایج پدیده محوری و رویه‌های حاکم بر جریان فعلی است که وضعیت موجود منجر شده است. در پژوهش حاضر تحلیل مصاحبه‌ها نشان‌دهنده سه چالش محوری شامل پیامدهای مدیریتی، پیامدهای فرهنگی و پیامدهای آموزشی است. نتایج حاصل از تحلیل این بخش از پژوهش در جدول ۵ گزارش شده است.

جدول ۵ پیامدهای وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی

کد نظری	کد کانونی	نمونه بیانات مشارکت کنندگان (کدباز)
پیامدهای مدیریتی	پیامدهای فرهنگی	ضعف در ملاک سنجی و قضاوت بین واحدهای تابعه دانشگاه آزاد از حیث میزان برنامه‌ریزی و توجه به توسعه حرفه‌ای اساتید (مدیر گروه، ۱)
		ضعف نظارت و ارزشیابی مستمر فرایندهای توسعه حرفه‌ای و ارائه راهکارهای عملیاتی پیامون آن (استاد، ۱۱ و مدیر گروه، ۷)
		رشد بروکراسی اداری در حوزه توسعه حرفه‌ای اساتید و بی‌توجهی به کاربرد و اهداف عملیاتی آن (مدیر گروه، ۹).
		تمرکزگرایی در زمینه توسعه حرفه‌ای اساتید و ارتباط از ظرفیت‌های درون دانشگاهی (استاد، ۴)
		صوری سازی توسعه حرفه‌ای و ارتقا در واحدهای تابعه دانشگاه آزاد (استاد، ۲ و ۱۴)
پیامدهای آموزشی		عدم توجه به کارکردهای اجتماعی دانشگاه و ضعف ارتباط دانشگاه و جامعه با صنعت (استاد، ۶)
		ضعف در همکاری گروهی در راستای اجرای برنامه‌های توسعه حرفه‌ای (استاد، ۱۵ و مدیر گروه، ۸)
		ضعف فرهنگ کارآفرینی، توسعه کارآفرینی و کارآفرینی فناورانه در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای اساتید (استاد، ۹)
		کم ارزش شدن ارتقا صلاحیت‌های حرفه‌ای در آموزش و حاکمیت مادی‌گرایی در جامعه اساتید (مدیر گروه، ۵ و استاد، ۱۲)
		ضعف فرهنگ یادگیری و مدیریت دانش در میان اساتید دانشگاه آزاد (مدیر گروه، ۶)

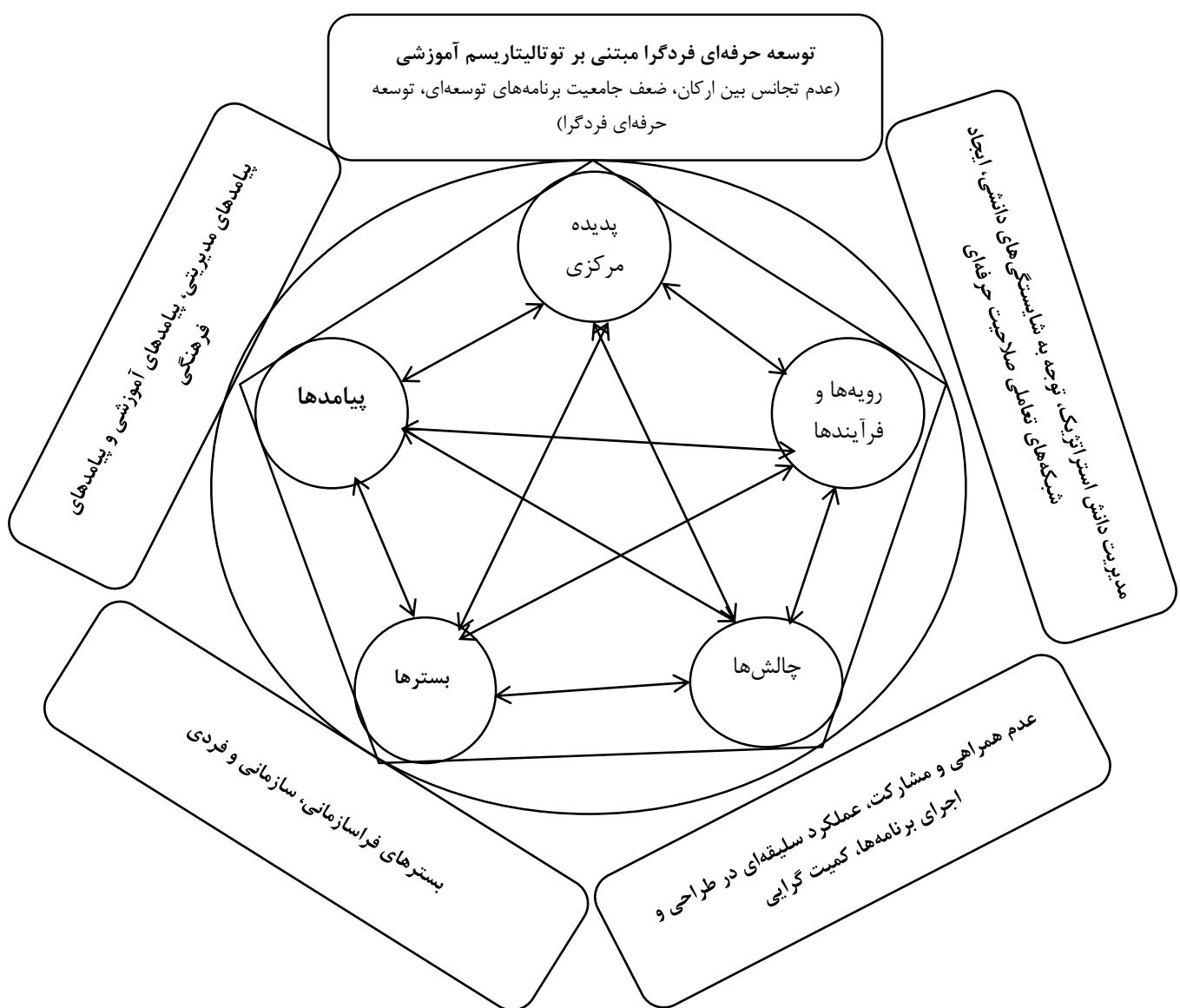
تحلیل مصاحبه‌ها و دیدگاه‌های مشارکت کنندگان در پژوهش نشان می‌دهد پیامدهای وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد را می‌توان در سه کد کانونی مذکور سازمان داد که در ادامه به تشریح هر کدام از این راهبردها خواهیم پرداخت:

پیامدهای مدیریتی: از جمله پیامدهای وضعیت جاری توسعه حرفه ای استاد دانشگاه آزاد، عوامل مرتبط با مدیریت و اداره جریان آموزشی دانشگاه است؛ که مشتمل بر ضعف در ملاک سنجی و قضاوت بین واحدهای تابعه دانشگاه آزاد از حیث میزان برنامه ریزی و توجه به توسعه حرفه ای استاد، ضعف نظارت و ارزشیابی مستمر فرایندهای توسعه حرفه ای و ارائه راهکارهای عملیاتی پیرامون آن، رشد بروکراسی اداری در حوزه توسعه حرفه ای استاد و بی توجهی به کاربرد و اهداف عملیاتی آن، تمرکزگرایی در زمینه توسعه حرفه ای استاد و غفلت از ظرفیت های درون دانشگاهی، صوری سازی توسعه حرفه ای و ارتقا در واحدهای تابعه دانشگاه آزاد است.

پیامدهای فرهنگی: تحلیل نظرات مشارکت کنندگان در پژوهش نشان دهنده این نکته است که از جمله پیامدهای وضعیت جاری توسعه حرفه ای استاد، وضعیت جامعه و عوامل فرهنگی اثرگذار است. در این زمینه طبق نظرات مشارکت کنندگان شاخصهایی چون عدم توجه به کارکردهای اجتماعی دانشگاه و ضعف ارتباط دانشگاه و جامعه یا صنعت، ضعف در همکاری گروهی در راستای اجرای برنامه های توسعه حرفه ای، ضعف فرهنگ کارآفرینی، توسعه کارآفرینی و کارآفرینی فناورانه در برنامه های توسعه حرفه ای استاد، کم ارزش شدن ارتقا صلاحیت های حرفه ای در آموزش و حاکمیت مادی گرایی در جامعه استاد، ضعف فرهنگ یادگیری و مدیریت دانش در میان استاد دانشگاه آزاد مورد تأکید بود.

پیامدهای آموزشی: از دیگر پیامدهای موضوع، نتایج مربوط به آموزش و فعالیت حرفه ای استاد بود. پیامدهای آموزشی وضعیت جاری سبب شده است که جریان توسعه حرفه ای از مسیر اصلی خارج شده و آموزش با دشواری هایی مواجه شود. ذیل این شاخص کدهای مقاومت نسبت به تغییر و طرح ها بروز آموزشی بین استاد، ضعف در تعهد به جریان یادگیری و نگاه رفع تکلیف به توسعه حرفه ای، ضعف در التزام به آین نامه های آموزشی، غفلت از ظرفیت تجارب و اندوخته های دانشی و آموزشی سایر همکاران احصا گردید. پ

شکل ۱. به طور خلاصه الگوی وضعیت موجود توسعه حرفه ای استاد دانشگاه آزاد اسلامی را نشان می دهد. همان طور که آورده شده همه ابعاد با یکدیگر ارتباط متقابل دارند. تمام ابعاد بر یکدیگر اثرگذار هستند؛ و رابطه بین آنها غیرخطی است.

شکل ۱: عناصر وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

اساتید دانشگاه به عنوان مهم‌ترین عنصر در بین منابع انسانی سازمانی در آموزش عالی شناخته می‌شوند در این میان توجه به توسعه حرفه‌ای و روزآمدی آن‌ها از مهم‌ترین اهداف مدیریت منابع انسانی در آموزش عالی است چراکه به صورت مستقیم و غیرمستقیم تمامی اهداف آموزش عالی را در بر می‌گیرد؛ این پژوهش برای بررسی وضعیت موجود توسعه حرفه‌ای اساتید دانشگاه آزاد اسلامی، از روش داده بنیاد مبتنی بر رویکرد چارمز استفاده گردید که پاسخ‌های به دست آمده از مصاحبه‌های صورت پذیرفته در پنج بخش (مفهوم محوری، الزامات، بسترها و زمینه‌ها، رویه‌ها و پیامدها) دسته‌بندی و ارائه گردید، در ادامه به تبیین یافته‌های پژوهشی در این بخش پرداخته می‌شود.

پدیده مرکزی و مرکز ثقل الگوی جاری توسعه حرفه‌ای استادی دانشگاه آزاد اسلامی "توسعه حرفه‌ای فردگرا مبتنی بر توالتیاریسم آموزشی" استخراج گردید. این پدیده همان‌گونه که از کدهای باز مفهوم می‌شود بر عدم توجه به رویکرد توانمندسازی جمعی و یکسان‌سازی جریان آموزش و توسعه حرفه‌ای استادی توجه دارد که در سه محور عدم تجانس بین ارکان و عناصر توسعه حرفه‌ای استادی، ضعف جامعیت در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای استادی، توسعه حرفه‌ای فردگرا و ایزوله سازی شده سازماندهی شد. در تبیین این یافته‌ها باید بیان داشت که طراحی غیراصولی نظام صلاحیت حرفه‌ای استادی باعث شده است تفاوت‌های ماهوی بین دوره‌های تحصیلی و همچنین رشته‌های تحصیلی نادیده گرفته شود و رویکردهای توسعه حرفه‌ای مبتنی بر تفاوت، کنار گذاشته شود. به عبارت دیگر همان‌طور که در کد کانونی دوم نیز مورداشاره قرار گرفته است. رویکردهای توسعه صلاحیت محور و جامع مورد غفلت واقع شده است و رویکردهای غیرفعال در این زمینه خودنمایی می‌کند. همچنین غفلت از ارتقا فردی و ظرفیت و توان استادی در کارگروهی باعث شده است که توسعه حرفه‌ای به مثابه ماشین تک‌سرنشین جریان آموزش به سایر افراد و ابعاد توسعه‌ای بی‌توجه باشد. مؤلفه‌های این بخش با یافته‌های پژوهش یونس، موسایت و برون (۲۰۱۸)، ویلارد (۲۰۱۵) و اندونا (۲۰۱۲) همسو است.

برنامه توسعه حرفه‌ای استادی دانشگاه آزاد اسلامی با توجه به دیدگاه مشارکت کنندگان و بر مبنای الگوی چارمز (۲۰۰۶) دارای چالش‌هایی بود، تحلیل و بررسی بیانات مشارکت کنندگان نشان داد که چالش‌های وضعیت موجود توسعه حرفه‌ای استادی دانشگاه آزاد اسلامی شامل عدم همراهی و مشارکت عوامل توسعه حرفه‌ای استادی، عملکرد سلیقه‌ای در طراحی و اجرای برنامه‌های توسعه حرفه‌ای، کمیت گرایی در برنامه‌های توسعه حرفه‌ای است. در تبیین این یافته‌ها، ذکر این نکه حائز اهمیت است که همراهی و هم‌افزایی در جریان توسعه حرفه‌ای امری اجتناب‌ناپذیر است و هم‌افزایی در جریان توسعه حرفه‌ای می‌تواند قدرت و اهداف آن را بیش از پیش در دسترس نماید، اگر این موضوع با عملکرد سلیقه‌ای مدیران همراه نشود و بتوانند مدیران دانشگاه آزاد در واحدهای استانی درجاتی از تمرکز (نیمه‌متمرکز) را مدنظر قرار دهند، توسعه حرفه‌ای جامع و مانع را خواهیم داشت، همچنین کمیت گرایی و توجه به بروکراسی‌ها باعث شده است که چالش کمیت گرایی و غفلت از کیفیت‌های حرفه‌ای به محور سوم این پژوهش مبدل گردد. یافته‌های این بخش از پژوهش در بخش مدیریت دانش با یافته‌های هوانگ و وانگ (۲۰۲۱)، اریکسون و رینولدز (۲۰۲۰)، کامین، احمد و کارتلگ (۲۰۱۳) و ندونا (۲۰۱۲) ارتباط و قرابت دارد.

توسعه حرفه‌ای استادی در شرایط فعلی مبتنی بر رویه‌ها و فرایندهایی است که مشارکت کنندگان در پژوهش به آن توجه ویژه داشتند. در پژوهش حاضر تحلیل مصاحبه‌ها نشان‌دهنده سه راهبرد شامل مدیریت دانش استراتژیک در توسعه حرفه‌ای، توجه به شایستگی‌های دانشی در توسعه حرفه‌ای، ایجاد شبکه‌های تعاملی صلاحیت حرفه‌ای است. در تبیین این یافته‌ها باید اشاره داشت که با توجه دادن استادی به ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های فردی و شایستگی‌های دانشی می‌توان باعث شد که استادی به خودی خود به دنبال صلاحیت‌ها و شایستگی‌های مدنظر خود حرکت کنند. همچنین با مدیریت دانش استراتژیک در جریان آموزش می‌توان توسعه حرفه‌ای را از سطح فردی به شبکه‌ای تغییر داد. از دیگر رویه‌ها و فرایندهای موجود، شبکه‌سازی و تعامل است. شبکه‌سازی باعث می‌شود بتوانیم از ظرفیت افراد مختلف، دانش و تجربه آن‌ها استفاده بهینه ببریم. در این زمینه توجه به ظرفیت‌های تعاملی استادی و ارتقا گروهی می‌تواند به توسعه حرفه‌ای و ارتقا صلاحیت‌های استادی منجر گردد. یافته‌های پژوهشی در این بخش نیز با یافته‌های چن و همکاران (۲۰۲۱)، هوانگ و وانگ (۲۰۲۱)، اریکسون و رینولدز (۲۰۲۰) و رینتالا و نوکلین (۲۰۲۰) همخوانی دارد.

تحلیل مصاحبه‌ها و دیدگاه‌های مشارکت کنندگان در پژوهش نشان می‌دهد که مشارکت کنندگان در پژوهش ریشه‌ها و بسترها و وضعیت موجود توسعه حرفه‌ای است. این دانشگاه آزاد را در سه بخش فرا سازمانی، سازمانی و فردی تقسیم‌بندی نموده‌اند. در تبیین این یافته‌ها باید بیان داشت که این سه عامل با یکدیگر ارتباط تنگاتنگی دارند و زمینه‌های شکل‌گیری وضع موجود توسعه حرفه‌ای است. متاثر از هر سه عامل مذکور هستند. با این حال، ابعاد فردی با توجه به جایگاه استاد در نظام آموزش عالی و حیطه اختیارات محوله بیشتر خودنمایی می‌کرد. به عنوان مثال در این زمینه مؤلفه‌هایی همچون بیانگری وجود رخوت آکادمیک در میان استاد، بی‌توجهی به خود مدیریتی و خود راهبری در جریان ارتقا فردی و توسعه حرفه‌ای استاد در بسیاری از مصاحبه‌های انجام پذیرفته به چشم می‌آمد. در کنار آن ضعف فرهنگ یادگیری به عنوان عاملی مهم در صلاحیت حرفه‌ای و به عنوان عامل پیش‌برنده و تسهیل‌گر، می‌تواند نقش مؤثر و مکمل را در کنار خود راهبری (فردی) داشته باشد که نشان‌دهنده ارتباط تنگاتنگ این عوامل است. یافته‌های پژوهش در این بخش با مؤلفه‌های اشاره شده در پژوهش‌های ولر و همکاران (۲۰۲۱)، رینتالا و نوکلیمن (۲۰۲۰)، بارتمن، کیلبرینک و بروجن (۲۰۱۸)، هولسبوس، اورز و کسلس (۲۰۱۶) همخوانی دارد.

پیامدها به معنای نتایج پدیده محوری و رویه‌های حاکم بر جریان فعلی است که وضعیت موجود منجر شده است. در پژوهش حاضر تحلیل مصاحبه‌ها نشان‌دهنده سه چالش محوری شامل پیامدهای مدیریتی، پیامدهای فرهنگی و پیامدهای آموزشی است. از جمله پیامدهای وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد، عوامل مرتبط با مدیریت و اداره جریان آموزشی دانشگاه بود که رشد بروکراسی اداری و تمرکز گرایی را به عنوان پیامدهای نامطلوب وضع موجود قلمداد می‌سازد. هم‌چنین تحلیل نظرات مشارکت کنندگان در پژوهش نشان‌دهنده این نکته بود که از جمله پیامدهای وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای استاد، وضعیت جامعه و عوامل فرهنگی اثرگذار است. در این زمینه طبق نظرات مشارکت کنندگان شاخص‌هایی چون عدم توجه به کارکردهای اجتماعی دانشگاه و ضعف ارتباط دانشگاه و جامعه یا صنعت بیشتر جلب توجه می‌نماید چراکه هدف غایی نظام آموزشی در راستای این مؤلفه سازماندهی می‌شود و ضعف در آن می‌تواند برنامه توسعه حرفه‌ای را با سوالات ماهیتی مواجه سازد. از دیگر پیامدهای موضوع، نتایج مربوط به آموزش و فعالیت حرفه‌ای استاد بود. پیامدهای آموزشی وضعیت جاری سبب شده است که جریان توسعه حرفه‌ای از مسیر اصلی خارج شده و آموزش با دشواری‌هایی مواجه شود. این پیامد که متاثر از یافته‌های پیشین است، جریان آموزش را با سستی و کاستی‌های حرفه‌ای روبرو ساخته است و استاد را از منابع جانبی همچون التزام به آین نامه‌ها و تجارب سایر استاد بی‌بهره می‌سازد. یافته‌های پژوهش در بخش شبکه‌سازی برون دانشگاهی انگالالدی، وزیر، کلمچکا و تاتر (۲۰۲۳)، موریک و همکاران (۲۰۲۱) و ویلارد (۲۰۱۵) همخوانی دارد.

استاد یکی از ارکان مهم در نظام آموزش عالی کشور هستند از این رو در این پژوهش بر آن شدیم تا با شناسایی وضعیت جاری توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد اسلامی گامی هر چند به صورت کوچک برای توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه برداریم. امید است پژوهشگران با استفاده از یافته‌ها، به طراحی الگوهای بومی توسعه حرفه‌ای استاد دانشگاه آزاد اسلامی گام بردارند.

منابع

- پورکریمی، جواد و رمضانپور، انسیه (۱۳۹۸). الگوی توسعه حرفه ای اعضای هیات علمی آموزش الکترونیکی کشور: پژوهشی کیفی. *آموزش و توسعه منابع انسانی*, ۶(۲۱)، ۱۲۵-۱۴۶.
- خواجه‌ای، سعید؛ درودی، هما؛ مرادی، شهلا و حسنی، داود (۱۳۹۳). بررسی ویژگی‌های سازمان یادگیرنده در دانشگاه علوم پزشکی زنجان از دیدگاه مدیران و کارکنان، *مجله توسعه آموزش در علوم پزشکی*; ۷(۱۵): ۳۸-۴۰.
- رحیمی کینچا، داود؛ عباس پور، عباس؛ طاهری، مرتضی؛ زارعی زوارکی، اسماعیل و خورسندی طاسکوه، علی (۱۴۰۰). چالش‌های توسعه حرفه‌ای اعضای هیأت علمی دانشگاه علامه طباطبائی در تدریس برخط، *فصلنامه فناوری آموزش*, ۱۵(۳)، ۴۷۹-۴۹۰.
- سعادت طلب، آیت؛ فتحی و اجارگاه، کورش؛ فراستخواه، مقصود و خراسانی، اباصلت. (۱۳۹۳). بررسی موانع آموزش و بهسازی اعضای هیأت علمی در دانشگاه‌های دولتی شهر تهران (مطالعه کیفی). *مطالعات اندازه‌گیری و ارزشیابی آموزشی*, ۴(۶)، ۲۹-۵۶.
- صادقی تبار، میترا، قورچیان، نادرقلی، جعفری، پریوش، محمدداوودی، امیرحسین، محمدداوودی، امیرحسین (۱۴۰۰). طراحی مدل خودتوسعه‌ای حرفه‌ای اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها. *پایش*, ۲۲(۱)، ۹۵-۱۰۴.
- عطافر، علی و بهرامی سامانی، مژگان (۱۳۸۸). میزان استفاده از مؤلفه‌های سازمان یادگیرنده در دانشگاه‌های دولتی و آزاد اسلامی شهر کرد، *مجله آموزش عالی ایران*, ۱۲(۱)، ۱۶۱-۱۸۱.
- کرمی‌تراد، ندا، قاسمی‌زاده، علیرضا و معتمد، حمیدرضا (۱۴۰۰). تجارت زیسته اعضای هیأت علمی دانشگاه از توسعه حرفه ای مبتنی بر مهارت‌های نرم آموزشی. *فصلنامه رهبری و مدیریت آموزشی*, ۱۵(۴)، ۳۱-۴۵.
- کیانی، ندا و رادفر، رضا (۱۳۹۴). شناسایی و رتبه‌بندی عوامل مؤثر بر بهره‌وری سازمان با استفاده از مدل دیماتل. *مکالمه پژوهی*, ۹۴(۳۵)، ۱۱۱-۱۳۰.
- معتمدی، مرضیه و موسوی، فاطمه سادات (۱۳۹۸). از مدیریت دانش تا انسان توسعه منابع با نگاهی به برنامه‌ریزی در محيط کار، *کنفرانس ملی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن بیست و یکم*, *ISC*
- Atará-Piraquive, Á. P., Herrera-Guzmán, C. L., Hernández-Contreras, J. R., Rincón-Pinilla, M. P., Peña-Campagnoli, A. T., Florez-Lancheros, G. P., & Cantor-Cutiva, L. C. (2021). Effect of a workplace vocal health promotion program and working conditions on voice functioning of college professors. *Journal of Voice*, 25(15), 25-41.
- Baartman, L. K., Kilbrink, N., & de Bruijn, E. (2018). VET students' integration of knowledge engaged with in school-based and workplace-based learning environments in the Netherlands. *Journal of Education and work*, 31(2), 204-217.
- Chen, P., Clark, M., Sharma, M., Troya, Y., Cenzer, I., & Rivera, J. (2021). A longitudinal workplace-based interprofessional curriculum for graduate learners in a geriatrics patient-centered medical home. *Journal of Interprofessional Education & Practice*, 24, 100-129.
- Chia, R. (2017). A process-philosophical understanding of organizational learning as "wayfinding" Proces, practices and sensitivity to environmental affordances. *The learning organization*, 24(2), 107-118/TLO-11-2016-0083.
- Cockrell ML. A (2012). Comparative analysis study of professional development models impacting student achievement [dissertation]. US: *East Carolina university*.
- Erichsen, K., & Reynolds, J. (2020). Public school accountability, workplace culture, and teacher morale. *Social Science Research*, 85, 102-127.

- Estepp, C. M., Roberts, T. G., & Carter, H. S (2012). An Experiential Learning Model of Faculty Development to Improve Teaching. *NACTA Journal*, 56, 79-86 .
- Goldsmith, K. (2011). *Uncreative writing: managing language in the digital age*. Columbia University Press.
- Groves, Kevin S. (2019). Examining the impact of succession management practices on organizational performance: *A national study of U.S. hospitals*. *Health Care Management Review*, 44 (4), 356-365.
- Huang, X., & Wang, C. (2021). Factors affecting teachers' informal workplace learning: The effects of school climate and psychological capital. *Teaching and Teacher Education*, 103, 103-123.
- Hulbos, F. A., Evers, A. T., & Kessels, J. W. M. (2016). Learn to lead: Mapping workplace learning of school leaders. *Vocations and learning*, 9, 21-42.
- Kamin, Y., Ahmad, A., & Cartledge, D. (2013). Student's Perceptions on the Relevance of a Diploma in an Automotive Curriculum to the Workplace. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 93(7), 90-96.
- Mourik, S. L., Roos, E. J., Goverde, A. J., & Wood, P. L. (2021). The new pan-European post-specialty training curriculum in Paediatric and Adolescent Gynaecology. *European Journal of Obstetrics & Gynecology and Reproductive Biology*, 258, 152-156.
- Nduna, N. J. (2012). The relevance of workplace learning in guiding student and curriculum development. *South African Journal of Higher Education*, 26(2), 232-248.
- Patidar, N., Gupta, S., Azbik, G., & Weech-Maldonado, R. (2016). Succession planning and financial performance: Does competition matter?. *Journal of Healthcare Management*, 61(3), 215-227.
- Redmon KD (2012). Effectiveness of faculty development programs from the perceptions of faculty member at the selected Illinois community colleges [dissertation]. Illinois: Illinois State University.
- Rintala, H., & Nokelainen, P. (2020). Vocational education and learners' experienced workplace curriculum. *Vocations and Learning*, 13(1), 113-130.
- Rothwell, W. (2010). Effective succession planning, ensuring leadership continuity and building talent from within. 4th ed, American Management Association, New York.
- Veillard, L. (2015). University-corporate partnerships for designing workplace curriculum: Alternance training course in tertiary education. *Francophone perspectives of learning through work: Conceptions, traditions and practices*, 7, 257-278.
- Weller, J. M., Coomber, T., Chen, Y., & Castanelli, D. J. (2021). Key dimensions of innovations in workplace-based assessment for postgraduate medical education: a scoping review. *British Journal of Anaesthesia*, 127(5), 689-703.
- Yunus, W. M. A. W. M., Musiat, P., & Brown, J. S. (2018). Systematic review of universal and targeted workplace interventions for depression. *Occupational and environmental medicine*, 75(1), 66-75.

The professional development model of professors in Islamic Azad University based on the foundational data theory approach

Mahshid Sardarabadi¹, Hossein Momeni Mahmoui², Asadollah Zengoui³, Ali Akbar⁴ Ajam

Abstract

The aim of the current research is to investigate the professional development pattern of Islamic Azad University professors. This research was conducted with a qualitative approach and a data-based method. The statistical population includes all agents involved in the professional development of Islamic Azad University professors, who were selected through purposeful criterion-based sampling. Data were collected through semi-structured interviews with seventeen professors of Islamic Azad University and nine managers of educational departments of Islamic Azad University. In order to analyze the data, a three-step coding method (open, central, and selective coding) based on the Strauss and Corbin (2008) data approach was used. Lincoln and Cuban criteria were used to ensure validity and reliability. The results of the research show fifteen core concepts and five selected categories, which in the form of a paradigm model include individualistic professional development based on totalitarianism as the central phenomenon of the current situation of professors' professional development, professional development challenges (including Components such as lack of professional development factors, tasteful performance and quantification in professional development programs), professional development procedures and processes (including axes such as strategic knowledge management, attention to Knowledge competences and creation of interactive networks), platforms for the formation of the existing situation (including axes such as extra-organizational, organizational and individual factors) and the consequences of the existing situation (including the components of cultural, educational and managerial consequences) are organized. took

Keywords: professional development, professors, Islamic Azad University, foundation data

¹ Doctoral student of Curriculum Studies, Islamic Azad University, Torbat Heydarieh branch, Torbat Heydarieh, Iran.

² Department of Educational Sciences, Torbat Heydarieh Branch, Islamic Azad University, Torbat Heydarieh, Iran (corresponding author) momeni.mahmouei@yahoo.com

³ Department of Educational Sciences, Birjand University, Birjand, Iran.

⁴ Department of Educational Sciences, Payam Noor University, Tehran, Iran.